

Finnish
Once More
63-0804A

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Yksi kerta vielä

Chicago, IL, USA

4.8.1963, iltapäiväkokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Jumalan edessä, niin että Hän parantaa nämä sokaistut silmät, jotka ovat sokeat Jumalan Sanalle.

¹²⁸ Se oli suurin voitto mitä Simsonilla koskaan oli, koska hän oli halukas tunnustamaan, yli jokaisen vihollisen ensin, jotka hän oli syntynyt hävittämään.

¹²⁹ Oi helluntailaiset, seiskää pilarinne ääressä tänä iltapäivänä, täyttäen velvollisuutenne Jumalan Sanalle. Katukaa ja huutakaa ääneen: “Herra Jumala, kerran vielä!” Sallikaa minun sanoa teille jotakin. Teidän on parasta hävittää vihollisenne, ennen kuin vihollisenne hävittää teidät. Se on totta. Tuokaa takaisin vanhanaikaiset rukouskokoukset, todellinen jumalinen katumus, koko yön kestävä alttaripalvelus. Oi helluntailaiset, kuulkaa minua! Lähtekää pois, oi, jättäkää tämä turmeltuneisuus, jonka tuo Iisebel on toimittanut keskuuteenne. Jättäkää se, jättäkää se nopeasti ja palatkaa takaisin Herran Sanaan, pois tästä hollywoodilaisesta näyttelemisestä. Kääntäkää koko sydämenne takaisin Jumalan Sanaan. Kääntykää takaisin Pyhän Hengen voimaan. Te naiset pukeutukaa kuin naiset, te miehet menetelkää niin kuin miehet, niin kuin Jumalan pojat ja tyttäret. Kääntykää, oi, kääntykää pois tästä Iisebel järjestelmästä, joka tukahduttaa ja sokaisee teidät.. Jumala auttakoon meitä todelliseen katumukseen; puolinaisella sydämellä te ette voi sitä tehdä.

¹³⁰ Kuinka ajattelenkaan tänään, että juuri tällä hetkellä, kun aikamme on lopussa, meidän pitäisi nousta seisomaan ja huutaa kätemme ilmassa: “Herra, kerran vielä! Kerran vielä, Herra, kerran vielä!”

¹³¹ Nouskaamme seisomaan, jokainen, joka haluaa tehdä sen, nähdäkseen herätyksen; joka on valmis kuolemaan tälle Hollywoodin näyttelylle; jokainen, joka on valmis kuolemaan nähdäkseen “Jumalan Voiman tulevan Siioniin ilon kera, kun koko Hänen pyhällä vuorellansa mikään ei vahingoita tai hävitä.”

¹³² Kohottakaamme kätemme ja huutakaamme: “Kerran vielä, Herra!” Kerran vielä, Herra! Kerran vielä, Herra! Kerran vielä, Herra, lähetä Pyhä Henki, mahtavan kohisevan tuulen kera, niin kuin Sinä teit Helluntaipäivänä. Amen. [Seurakunta jatkaa rukouksessa ja Jumalan ylistämisessä.]

Yksi kerta vielä

¹ Kiitoksia, oikein paljon. Rukoilkaamme.

Taivaallinen Isä, me olemme kokoontuneet jälleen Sinun rakkaan Lapsesi, Herran Jeesuksen Nimessä, ilmaistaksemme jälleen kuinka me rakastamme ja palvomme Häntä. Me rukoilemme, että Hänen Henkensä kohtaisi meitä, ja että Hän antaisi meille kullekin osan tuosta Hengestä, joka voisi antaa meille ylläpitävän armon päättää matkamme ja taistella se taistelu, joka on asetettu eteemme, se Uskon taistelu. Suo se, Isä. Ja murra meille tänä iltapäivänä Elämän Leipää, vahvistamaan meitä, sillä on kirjoitettu: “Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisen Sanan mukaan, joka lähtee Jumalan suusta.” Voikaamme kuulla se, tänä iltapäivänä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Amen.

² Istuutukaa. Kommentoiden veli Carlsonia, hän juuri antoi minun tulla puhumaan, noin kymmenen minuuttia myöhässä. Hän on tulossa paremmaksi. Vielä toinen viikko kokouksia, niin tulen luultavasti olemaan täällä ajoissa...?... Me olemme niin iloiset tästä etuoikeudesta.

³ Nyt tänä iltana on näiden kokousten päätösilta, ja haluan päästää teidät lähtemään ajoissa, niin että voitte käydä aterioimassa. Tiedän, että monet teistä kutsuvat sitä päivälliseksi, mutta jos siihen aikaan syön päivällistä, niin koska sitten tulee illallinen?

⁴ No niin, puhuin siitä erään miehen kanssa ja hän sanoi: “Oh, veli Branham, se on päivällinen.”

⁵ “Onkohan se?” Minä sanoin: “Haluan todistaa sinulle, että olet väärässä.” Minä sanoin: “Me emme ota Herran päivällistä; me otamme Hänen ehtoollisensa.”

⁶ Niinpä me halutimme ajatella sitä illallisenamme, ehtoollisenamme, niin kuin se oli Herran illallinen tuona iltana, ei aamulla, tai iltapäivällä. Hän, Hän söi sen illalla, se oli Hänen illallisensa.

⁷ Niinpä me nyt haluamme päästä takaisin ajoissa. Ja niinpä me emme tule olemaan myöhässä tänä iltana, veli Carlson on antava minun nousta puhumaan aivan tarkalleen oikeaan aikaan tänä iltana. “Usko on toivotut asiat aineellistuneena.” Ja en tiedä, jos Herra suo, voin yrittää puhua tänä iltana, jos voin saada tarpeeksi aikaa, aiheesta *Lähtölaskenta*. Sillä se on tieteellinen, pikku Sanoma, jonka Herra on antanut minulle

viimeisiä päiviä varten. Ja ehkä, jos Herra suo, voin kyetä puhu maan siitä tänä iltana.

⁸ No niin, meillä oli valtavaa aikaa eilen illalla. Olin sanonut: “Me emme tule rukoilemaan sairaiden puolesta”, ja Herra paransi sairaat joka tapauksessa, näettehän. Aamen. Joskus me voimme sanoa jotakin, mutta Herra voi panna sen ylösalaisin milloin tahansa Hän vain haluaa. Katsokaahan, Hän -- Hän on Jumala.

⁹ Nyt haluan lukea nopeasti Kirjoituksista, pieneksi tekstiksi, jonka ajattelin voivan auttaa meitä tänä iltapäivänä.

¹⁰ No niin, jos hän päästi minut puhumaan ajoissa, haluan yrittää lopettaa ajoissa, noin kello neljä kolmekymmentä, eli noin viidenkymmenen minuutin kuluttua.

¹¹ Menkäämme nyt Tuomarien kirjan 16. lukuun ja lukekaamme jakeet 27 ja 28, katsoessamme Sanaan.

Nyt talo oli täynnä miehiä ja naisia; ja kaikki filistealaisten ruhtinaat olivat siellä; ja katolla oli noin kolmetuhatta miestä ja naista, jotka katselivat Simsonin heitä huvittaessa.

Ja Simson huusi HERRAA, ja sanoi: Oi Herra JUMALA, muista minua, minä rukoilen sinua, ja vahvista minua, minä rukoilen sinua, vain tämän kerran, Oi Jumala, että voisin olla kostettu filistealaisille kahden silmäni tähden.

¹² Rukoilkaamme uudestaan. Herra Jeesus. Ota tämä pieni teksti ja kastele seurakuntaa sillä, Herra. Me rukoilemme ja jätämme sen Sinulle, Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹³ Siellä on täytynyt olla noin kolmetuhatta filistealaista, katselemassa alas tämän suuren areenan ylimmältä parvelta, kun tuo pari tuli areenalle tuona iltapäivänä. Sen on täytynyt olla kuuma päivä. Koko pitkän päivän he olivat olleet siellä, tämä suuri joukko, tämän suuren areenan huipulla, joka oli rakennettu aivan kuin ylösalaisin käännetyn sienen muotoon; kahden keskipylyvään varaan, jotka laajenivat ulospäin tällä tavalla ja kannattivat tuota koko katselijain joukkoa; korkeasti kiillotettuja sotaherroja, ja heidän hienoissa koruissa olevia naisiaan. Kaikkien nojautuessa eteenpäin, nähdäkseen hyvin tämän suuren tapahtuman, sen mitä tapahtui.

¹⁴ Heillä oli ollut alustavasti kaikenlaista huvitusta. Heillä luultavasti oli ollut pieniä apinoita, jotka olivat tehneet pieniä temppuja. Ja heillä oli ollut erilaisia asioita, joilla he olivat huvittaneet itseään, kuten nyrkkeilyä ja painia ja ehkä kuolemaan johtanut kaksintaistelu ja monia

¹²¹ He eivät huomanneet niitä kyyneliä, jotka vierivät alas noista silmäkuopista, joissa kerran oli silmät. He eivät koskaan huomanneet hänen huultensa liikkuvan. Hänen silmiään, suolaisten kyynelten virratessa alas noista silmäkuopista. Hän halusi Jumalan vielä kerran vahvistavan Sanansa, todistaakseen, niin kuin sanon tälle Delilalle, tai mieluumminkin tälle Simsonille tänään, että “Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ainiaan.

¹²² “Jos se tapahtuisi kerran vielä”, hän ajatteli. Ei jokin uusi kirkkokunta, ei uusi uskonlahko, vaan vahvistettu Sana Sinulta, Jumala! Minä tiedän, että Sinä olet yhä Jumala. Minä olen sokea. Olen poissa raiteilta. En ole arvollinen elämään. Salli minun kuolla tämän vihollisen kanssa. Sinä nostit minut esiin hävittämään sen, ja olen pettänyt Sinut, Herra, mutta on mahdollisuus, että Sinä kuulisit minua. Kerran vielä, Herra, kerran vielä!” Kuoleman vakavasti hän rukoili. Hän tiesi, mitä tulisi tapahtumaan. “Herra, vain tämän kerran vielä! Salli minun vielä kerran nähdä Jeesus Kristus niin kuin Hän oli eilen!” Hän rukoili tuon rukouksen, kyynelten vierieessä hänen poskiltaan, syvässä tunnustuksen vilpittömyydessä.

¹²³ Se on mitä seurakunta tarvitsee. Tunnustakaa olevanne väärässä. Älkää välittäkö, mitä tohtori Jones sanoo, tai mitä kuka tahansa muu sanoo. Jos olette poissa Jumalan Sanasta, tunnustakaa se, että olette väärässä. Huutakaa: “Kerran vielä, Herra, kerran vielä! Kerran vielä, Herra, kerran vielä! Kosta sokeuteni näille kirkkokunnille! Ja minä annan voimani, Herra, ravistelemaan tätä kirkkokunnallista maailmaa, Sinun vahvistuksesi kanssa. Anna minulle voimaa, Herra. Todista se kerran vielä!”

¹²⁴ Hän tiesi mitä tapahtuisi, jos hänen rukoukseensa vastattaisiin. Hän tiesi sen, kun hän kuoleman vakavissaan huusi: “Kerran vielä, Herra!” Ja rukoillessaan ja tehdessään rehellistä tunnustustaan, jokainen säie hänen ruumiissaan alkoi värähdellä.

¹²⁵ Oi. Jumala, jos Kristuksen Ruumis voisi seistä yhtenä, ja jokainen säie, jokainen jäsen alkaisi jälleen värähdellä kirjaimellisesta Pyhän Hengen kasteesta; ei uusista jäsenistä ja kädenpuristuksista ja joistakin uskontunnustuksista.

¹²⁶ Kun voima alkoi tulla noihin suuriin lihaksiin, alkoi niiden jokainen säie nykiä. Hän alkoi jälleen tuntea olevansa oma itsensä ja hän teki yhden väännön, ja nuo suuret muurit sortuivat.

¹²⁷ Kaikki mitä me tarvitsemme tänään nähdäksemme noiden suurten kirkkokunnallisten muurien sortuvan, on tulla syvästi vilpittömäksi

¹¹² Meillä on parempia seurakuntia, parempia rakennuksia ja kaikenlaista, mutta missä on meidän voimamme, hengellisesti puhuen? Oi, me voimme äänestää kansakunnanlaajuisesti. Varmasti, me voimme tehdä näitä asioita, mutta se ei ole se, mistä minä olen puhumassa. Minä puhun siitä, kuinka Jumalan Läsnäolo on tunnistettu keskuudessamme. Se on se, minkä puolesta meidän tulisi elää.

¹¹³ Hän tiesi, ettei hän luopuneessa tilassaan voinut vastata tuon hetken haasteeseen.

¹¹⁴ Ja niin myös seurakunta tietää sen nyt. Me emme voi tehdä sitä tässä tilassa. Te ette voi tehdä sitä. Kirkkokunnat eivät puolusta Sanaa; ne kieltävät Sanan. Juuri kirkkokunta itse kieltää Sanan niin pian kuin se on kirkkokunnallistunut. Tuo asia itsessään, te vain menette alusta alkaen vastapuolelle. Se kieltää Sanan. Koko ajan...

¹¹⁵ Minulla on vain vähän, minuutti tai kaksi pidempään. Mutta pankaa merkillä, kun nyt pidän kiirettä pitääkseni sanani.

¹¹⁶ Koko ajan, kun he kaikki olivat seisomassa siellä ja nämä ajatukset kulkivat heidän mielessään; ja toivon, että se lähettää joitakin ajatuksia teidänkin mieleenne. He eivät koskaan huomanneet sitä, Simson, hänen ajatuksensa kulkivat hänen mielessään. Ehkä he ojensivat pulloa toisilleen, juodakseen jälleen. Heidän hienot hollywoodilaiset naisensa seisoivat siellä savukkeet suussa, jos se olisi ollut tänä päivänä; en oikein luulisi heidän painuneen niin alas tuona päivänä. Mutta he korjasivat hiuksiaan ja ottivat uuden ryypyn ja huusivat: "Hello, Joosef, tai John, tai te siellä ylhäällä jossakin! Me pelasimme korttia yhdessä viime yönä ja meillä oli hienot juhlat." [Tyhjä paikka nauhassa.]

¹¹⁷ "On olemassa mahdollisuus, että Jumala tulee kuulemaan minua. Se on mahdollista." Ja hänen ajatellessaan sitä, nämä filistealaiset eivät olleet tarkanneet häntä, tämän pienen pojan päästäessä hänen käteensä vapaiksi ja kävellessä pois, hän oli sanonut: "Laske minun käteni tämän pilarin päälle." "On olemassa eräs mahdollisuus." Oi!

¹¹⁸ Toivoisin seurakunnan voivan nähdä sen. On olemassa todellisen herätyksen mahdollisuus.

¹¹⁹ Mitä Simson teki? Hän kohotti silmäkuoppansa Jumalaa kohti (hänellä ei ollut silmiä). He eivät huomanneet hänen huultensa liikkuvan, kun hän vilpittömästi teki tunnustuksen.

¹²⁰ Me emme tarvitse vain jotakin pientä: "Herra, anna anteeksi minulle ja Jimillä, ja Joelle ja kaikille meistä. Aamen." Me tarvitsemme vilpittömän puhdistuksen saarnatuolista vahtimestariin saakka.

muuta asioita, joilla heitä oli huvitettu koko tuon päivän ajan, sillä se oli heille suuri päivä, mutta nyt oli päivän päätapahtuman aika.

¹⁵ Te tiedätte kuinka me kaikki odotamme kärsivällisesti alustavien ohjelmien aikana. Ja he odottivat päätapahtumaa ja se on, kun jokainen kohentaa asentoaan ja kohdistaa huomionsa siihen. Me tarkkaamme sitä uskonnollisissa kokouksissamme, kun meillä ensin on laulamisemme ja todistuksemme ja saarnaaminen ja niin edelleen; mutta päätapahtuma on nähdä, mitä Herra tulee tekemään; nähdäksemme, mitä varten Hän on koonnut meidät yhteen. Me olemme kaikki odotuksen vallassa, nähdäksemme, mikä loppu tulee olemaan, tämä päätapahtuma. Se on sillä tavalla kaikessa. Me aina tarkkaamme päätapahtumaa.

¹⁶ Ja he kaikki kohensivat asentoaan ja nojautuivat eteenpäin, nähdäkseen mitä tapahtui, koska nyt oli päivän päätapahtuman aika, ja mitä he näkivät muuta kuin sokean miehen pienen pojan taluttamana.

¹⁷ Nuo hallit olivat kaikuneet koko iltapäivän, juopuneiden meluisasta juhlinnasta, kun he olivat ojennelleet viskejä ja cocktaileja hienoille, maalatuille ja koruja käyttäville naisille ja suurille arvokkaille sotaherroille ja kaikille muille. Se oli suurta juhlaa. He juhlivat voittoa. Oi, kuinka vihaankaan sanoa tätä! Sitä voittoa, jonka kala-jumala Dagon oli saanut Jumalan palvelijasta. Se aivan vääntää vatsani pohjaa sanoa se, mutta se on totuus. Juhlia sen kaltaisella tavalla voittoa Jehovan palvelijasta. Mikä häpeällinen asia! Oli ryypäämistä, meluisaa juhlimista ja maalattuja naisia jalokivikoruineen ja suuria arvohenkilöitä, tulien palaessa kala-jumalan alla, minkälaista juhlaa sen onkaan täytynyt olla.

¹⁸ Mutta sydäntä särkevä asia on se, kun me tuhansia vuosia myöhemmin ajattelemme taaksepäin sen kaltaista tapahtumaa, kun suuri Taivaan Jumala, joka oli aikonut sydämessään hävittää tuon kansakunnan, koska he olivat pakanoita ja oli lähettänyt miehen tekemään työn, ja tässä kala-jumala epäjumalankuva oli juhlimassa voittoa Jehovan palvelijasta. Jehova ei koskaan hävinnyt; se palvelija, jonka Hän lähetti tekemään sen, menetti voiton.

¹⁹ Mikä näky, mikä häpeällinen asia se olikaan! Nuorukainen talutti kompastelevaa, sokeaa miestä hallin halki näiden suurten keskipilarien luo, joiden varassa koko tuo ylösalaisin käännetyn sienen tai sateenvarjon kaltainen rakennelma lepäsi, missä ihmiset olivat katsellen alaspäin tällä tavalla, näiden suurten pilarien pitäessä sitä paikallaan, muurattuna kivistä niin, ettei sitä voitaisi tehdä tänä päivänä. Kukaan ei voisi rakentaa sitä sillä tavalla. Mutta mikä suuri asia se olikaan! Ja tullannet arvovaltaiset papit, jotka olivat palvelleet tätä epäjumalaa

kaikkine seremonioineen ja rituaaleineen, olivat rinta pystyssä, koska hän oli voittanut Jehovan. Mikä suuri päivä se olikaan heille, rypättiin, juhlittiin meluisasti, pidettiin hälinää.

²⁰ Ja tässä tulee Jehovan palvelija, sokeana, kompastellen, pienen pojan taluttamana, tämän suuren pilarin luo, huvittaakseen heitä. Tuon huviohjelman päätapahtuman tarkoituksena oli tehdä pilaa Jehovan määräämästä tarkoituksesta hävittää tuo kansa. Ja tuo kansa oli ottanut sen, minkä Jumala oli asettanut hävittämään heidät, ja nyt he olivat voittaneet hänet ja tekivät hänet huvitukseksi itselleen, päätapahtumaksi juhlinnassaan.

²¹ Eikö se melkein tapa teitä, kun teidän täytyy katsoa sitä? Ajatella sitä, tätä kertomusta ei todella koskaan olisi tullut kertoa. Mutta ehkä se on kerrottu ja kirjoitettu sillä tavalla varoitukseksi meille. Nöyryytettynä, muserrettuna, seisomassa nyt voitettuna niiden kahden pylvään välissä, jotka kannattivat rakennusta.

²² Mikä vertauskuva se onkaan tämän päivän seurakunnasta! Mikä vertauskuva se onkaan langenneesta ihmisjoukosta, joka on myynyt itsensä maailmalle, juuri sille asialle, jonka voittamiseksi me olemme täällä. Seurakunta on myynyt moraalinsa, myynyt Raamatun, myynyt voimansa, niin luovuttaen pois miekkansa ja seisoo nöyryytettynä siinä hetkessä, kun lähestyvän Herran Jeesuksen Tulemuksen merkit ovat käsillä; vaikka seurakunnan tulisi olla pesty, ilman tahraa tai ryppyä, seisomassa vastaanottaakseen Ylkänsä.

²³ Minkä vertauskuvan me näemmekään tässä, siitä moraalisesta rappeutumisesta, joka lepää tämän kansakunnan yllä. Enkä yritä pysytellä tämän Kirjoitukseni kanssa liian pitkään, niin että voin päästä sen lävitse nopeasti. Mutta voisin symbolisoida sen seurakunnan kanssa, kansakunnan kanssa, politiikan kanssa ja kaiken kanssa, mihin vain voitte kätenne laskea tänään, Jumalan Raamatun lisäksi. Ihmiskunta itse on moraalisesti rappeutunut ja on hirvittävässä tilassa!

²⁴ Ja ateistit ja uskomattomat voivat osoittaa sormellaan seurakuntaa, jolla tulisi olla tämän päivän Sanoma, ja he kysyvät heiltä: "Mitä tämä kaikki tarkoittaa?" Eikä heillä ole antaa vastausta. Heillä ei ole vastausta. Miksi? He ovat tehneet niin kuin Simson teki, he ovat luovuttaneet.

²⁵ Niinpä näemme hänet seisomassa siellä ja voimme sanoa: "Niin, tämäkö on Simson?" Kuvitelkaamme sitä, tätä suurta, mahtavaa soturia. Kuvailkaamme hänet tänä iltapäivänä sellaisena, että hänellä oli leveät hartiat ja suuri vartalo. Ja tässä tämä suuri miehen massa on seisomassa

ottaa toisen, tehdäkseen suuren kirkkokunnan... Ettekö te käsitä, että te vain hankitte niitä ihmiselle?

¹⁰⁵ Me olemme veljiä. Mikään kirkkokunta ei voi erottaa Jumalan rakkaudesta, me olemme veljiä. "Tästä kaikki tietävät teidät Minun opetuslapsikseni, kun te rakastatte toisianne."

Te sanotte: "Mitä sinä sitten huudat heistä?"

¹⁰⁶ Rakkaus on korjaavaa. Jos rakkaus ei korjaa, silloin se ei ole rakkaus. Jos te näette lapsenne kadulla, ettekä anna hänelle vähän takapuolen protoplasma kiihotusta, ette te ole hyvä isä. Mutta todellinen äiti tai isä kääntää hänet vatsalleen ja antaa hänelle selkäsaunan, antaa hänen tietää, että hänen täytyy tulla pois kadulta, tai kuolla. Sellainen on aito rakkaus. Mutta te sanotte: "Junior, kulta. En tiedä, ehkä sinun ei pitäisi olla siellä tähän aikaan päivästä, lopunajalla, kun autot kulkevat niin kovin nopeasti." Mitä hölynpölyä, sinä akkamainen saarnaaja, jolla ei ole rohkeutta ottaa Jumalan Sanaa, ja kutsua valkoista valkoiseksi ja mustaa mustaksi, oikeaa oikeaksi ja väärää vääräksi. Mutta he tekevät niin.

¹⁰⁷ Niin, meillä todellakin on herätyksiä, mutta katsokaa moraalianne näiden herätysten takana. Ne eivät muuta heitä hitustakaan; menevät vain kauemmaksi Jumalasta, ja maailmaan, koko ajan. Pankaa merkille.

¹⁰⁸ Simson tiesi mitä tulisi tapahtumaan, jos hänen rukoukseensa vastattaisiin.

¹⁰⁹ Mutta ne emme ole vielä laskeneet mitä se maksaa. Mitä tulee tapahtumaan, jos Jumala vastaa rukoukseenne tulla todelliseksi, aidoksi Jumalan lapseksi? Te tiedätte, että olette ulkona kirkkokunnastanne juuri, sillä hetkellä. Ja nuo naiset, joiden kanssa te pelaatte bridgeä ja kaikki muu? Oi, ei! Te olette mennyttä ja siinä kaikki. Teidän on parasta laskea hinta ensin.

¹¹⁰ Mutta Simson sanoi: "Anna minun kuolla." Hän oli halukas maksamaan hinnan. Ja hän tiesi...

¹¹¹ Kuunnelkaa nyt tarkasti tätä huomautusta. Hän tiesi, että hänen nykyinen luopiotilansa ei voinut koskaan vastata tuon hetken haasteeseen. Kuitenkin hän lihaksissaan oli aivan yhtä paljon mies kuin mitä hän koskaan oli. Hän oli rakenteeltaan aivan yhtä suuri kuin koskaan. Hän voi pullistaa suuret lihaksensa aivan yhtä korkeiksi käsivarsissaan milloin tahansa, ja ehkä hänen lihaksensa olivat suuremmatkin, koska hän oli ollut siellä jauhamassa... tekemässä raskasta työtä.

jotka voivat luovuttaa elämänsä Kristukselle. Jumala voi tehdä enemmän viiden miehen kanssa, tai yhden kanssa, joka on antautunut Hänelle, kuin mitä Hän voi tehdä neljäkymmenen miljoonan ulkopuolisen kanssa. Mitä jäsenet merkitsevät? Se on vain toinen asia, joka merkitsee sitä, että te olette sokaistut ja lisäätte enemmän voimaa portolle. Oikein.

Pankaa merkille, seurakunta tänään ei ole halukas maksamaan hintaa.

⁹⁷ Simson rukoili oikean kaltaisen rukouksen: “Herra, anna minun kuolla tämän vihollisen kanssa.” Oi!

⁹⁸ Siinä se on teille. Te ette halua kuolla ylpeydellenne. Te ette halua kuolla maailman asioille.

⁹⁹ Muistakaa nyt, minä puhun kirjaimellisesti tuhansille ympäri maailman, kun sanon tämän. Ymmärrätekö? Minä en puhu vain täällä Chicagossa. Minä puhun maailmalla.

¹⁰⁰ Te ette halua kuolla, mutta se on ainoa tie mahdolliseen herätykseen. Te sokaistu Simson, ettekö voi nähdä, että Delila on sokaissut silmänne? Ja ainoa tapa, miten te koskaan kykenette tuomaan voiman takaisin seurakunnalle, on kuolla sille viholliselle, joka on saanut teidät tähän maailmallisuuteen.

Simson sanoi: “Salli minun kuolla viholliseni kanssa.”

¹⁰¹ Siellä on suuri hinta maksettavaksi. Teidän täytyy kuolla sille asialle, joka toi teidät tähän asiaan. Teidän täytyy kuolla sille asialle, joka toi teidät, te helluntalaiset, siihen missä te olette tänä iltapäivänä. Teidän täytyy kuolla sille.

¹⁰² Simson oli halukas maksamaan hinnan saadakseen Jumalan voiman jälleen takaisin elämäänsä.

¹⁰³ Ihmettelen onko seurakunta tänä iltana halukas maksamaan tätä hintaa ja kuolemaan vihollisen kanssa, noille asioille, kaikelle suosiollenne ja kaikelle, mitä teillä on, sitä ja tätä, vain nähdäkseen Jumalan voiman jälleen takaisin yllänne ja tullaksenne Jeesuksen Kristuksen vangiksi?

¹⁰⁴ Oi, kuulen jonkun teistä sanovan: “Kyllähän meillä on herätyksiä.” Mutta ne ovat kirkkokunnallisia herätyksiä. Ykseys haluaa ottaa kaiken Kolminaisuuden ja tehdä heistä kaikista Ykseyden. Kolminaisuus haluaa ottaa kaiken Ykseyden ja tehdä heistä kaikista Kolminaisuuden. Ja Jumalan Kirkko haluaa ottaa Jumalan Profetian Kirkon. Yksi haluaa

siellä, sokaistuna, pienillä köysillä sidottuna, keskelle lattiaa talutettuna, nöyryytettynä, muserrettuna, voitettuna, suuren Taivaan Jumalan katsellessa sitä. Täällä alhaalla olivat hänen arvostelijansa, juopuneet sotilaat katselemassa sitä.

²⁶ Voin kuvitella, kun he seisoivat siellä, kuinka monet filistealaiset olivat vavisseet jopa kengissään, kuullessaan hänen nimensä, mainittavan. Simson oli kerran mahtava nimi; niin oli myös kristillisyyden, seurakunta. Tulen rinnastamaan sen seurakunnan kanssa, tällä näyttämöllä. Simsonin nimi sai ihmisten sydämet raukeamaan, sillä hän oli sen sortinen mies, etteivät he olleet koskaan nähneet hänen kaltaistaan miestä. Hänellä oli enemmän voimaa kuin yhdelläkään miehellä koskaan maailmassa oli ollut. Heillä ei ollut mitään, mikä olisi voinut vastata sitä. Monet muistivat hänet, kun he katselivat häntä seisomassa siellä tuossa tilassa.

²⁷ Monet niistä, jotka sieltä parvista katselivat häntä, muistivat nähneensä hänen seisovan toisenlaisessa tilanteessa. Eräänä päivänä hän oli seissyt muulin leukaluu kädessään, tuhannen filistealaisen maatessa hänen ympärillään, muiden paettua kallioille turvaan; siellä hän oli seissyt, viittoillen kädellään: “Tulkaa, jos haluatte vähän maistaa sitä!” Mutta katsokaa häntä nyt.

²⁸ Monet filistealaiset muistivat kuinka hän eräänä yönä oli erään porton houkuttelemassa Gasan kaupungissa, ja kuinka he olivat sulkeneet nuo tonnien painoiset portit ja saaneet hänet aidatuksi satimeen ja lähettäneet kutsumaan sotilaita, sanoen: “Nyt me olemme pyydystäneet hänet. Me olemme saaneet hänet satimeen.” Niin kuin perkele aina yrittää tehdä, saada teidät johonkin satimeen.

²⁹ Mutta muistakaa, kun Simson heräsi seuraavana aamuna, tai mieluumminkin yöllä ja näki olevansa satimessa, hän voi tunnustella niskaansa ja tietää, että hän yhä oli Jumalan liiton poika, ja ettei mikään voinut saada häntä satimeen. Myös seurakunta kerran seisoivat sillä tavalla. Mitä hän teki? Hän nousi ylös, käveli alas katuja, nosti nuo portit saranoiltaan ja pani ne olalleen ja käveli ylös mäen harjalle ja istuutui.

³⁰ Monet niistä, jotka siellä tuona iltapäivänä seisoivat, muistivat tuon tapauksen. Mutta katsokaa häntä nyt, sokaistuna, häväistynä, vain huvittamassa vihollista. Hänen kaikki voimansa, jotka hänellä kerran olivat suojanaan, aikaansaamaan Jumalan puolesta sen, mitä hän oli syntynyt maailmaan tekemään, ne oli eräs nainen riisunut häneltä pois.

³¹ Mielestäni tuo sama asia voidaan soveluttaa tälle päivälle, kun eräs nainen teeskentelee olevansa Kristuksen Morsian ja perustaa opetuksensa sille, mitä hänellä on kädessään, “haureuksiansa

kauhistusten saastaisuuden malja.” Hän on kaatanut haureuksiansa maljan Jumalan seurakunnan suuhun, joka nostettiin esiin osoittamaan Hänen merkkinsä ja ihmeensä, niin kuin Jeesuksen viimeinen käsky oli tehdä, Markus 16. Ja nyt me näemme, että tämä nainen on ottanut Jumalan pienen, uskollisen ryhmän ja organisoinut heidät yhteen aivan tarkalleen sillä tavalla niin kuin hän teki itsellensä, ja nyt hänellä on heidät riisuttuina, kieltäen Jumalan voiman, kieltäen Pyhän Hengen, kieltäen voiman puhua kielillä, kieltäen Pyhän Hengen Voiman herättää kuolleet ja parantaa sairaita ja ajaa ulos perkeleet. Ja nyt filistealaiset ovat kimpussasi, mitä sinä nyt tulet tekemään, riisuttuna?

Oi, mitä kaikkea onkaan täytynyt liikkua tuon miehen mielessä!

³² Me olemme nyt nähneet mitä on täytynyt liikkua filistealaisten mielessä. He olivat tunteneet hänet. Voin kuulla yhden sanovan toiselle ehkä: “Muistatko ajan jolloin sinä vain sanoit: ‘Simson’, ja kaikki filistealaiset menivät kuin pienet rotat koloihinsa? Kuulin sinun kerran sanovan kuinka tuhannen miehen marssiessa erämaassa, he sanoivat: Simson on tulossa’, ja he pudottivat aseensa ja painuivat turvaan niin nopeasti kuin voivat.”

³³ Mutta katsokaa häntä nyt. Hän on hirvittävässä tilassa, sidottuna, kaikki vain siksi, että hän teki kompromissin erälle naiselle. Se oli mikä sen oli aikaansaanut. Nainen riisui häneltä hänen voimansa. Hän yritti jatkuvasti saada selville, missä hänen voimansa oli. Hän tiesi, että hän oli suuri mies, mutta myös heillä itsellään oli suuria miehiä. Mutta tämä Delila, hän oli todellinen Iisebel. Hän tiesi kuinka vaikuttaa häneen, kuinka kosiskella häntä itselleen ja sanoa, että hän rakasti häntä. Mutta koko ajan hän vain yritti kalastaa esiin tietoa, missä hänen voimansa lepäsi.

³⁴ Ja se on sama asia, mitä tämä Iisebel on tehnyt seurakunnalle, se on urkinut kunnes on saanut selville, missä sen voima lepäsi. Ja tuo voima on Sanassa. “Sana on Jumala.” Ja lopulta hän sai selville, missä tuo voima oli, ja hän vei hänet Nikeaan, Roomaan, ja leikkasi pois hänen palmikkonsa. Ja nyt he ovat ottaneet sen, mitä siitä on jäljellä ja vieneet heidät takaisin Kirkkojen maailmanneuvostoon, ja leikanneet heidän palmikkonsa uudestaan. Se on jatkuvaa leikkaamista, leikataan *Tämä* pois ja: “Tämä ei merkitse sitä.” Ihmeiden päivät ovat ohitse. Ei ole mitään sen kaltaista asiaa kuin *tämä, tuo tai jonkin muu.*” He saivat selville, missä voima oli, pannen todellisen väärentämättömän Jumalan Sanan tilalle erilaisia kasteita, kädenpuristuksia ja kaikkia näitä muita asioita.

⁹² Oi, tiedän, että te taputatte käsiänne ja teillä on valtavan suuria kokoontumisia ja kimaltavaa maailmallista korurihkamaa. Teidän täytyy mennä suurimpiin paikkoihin. Teillä täytyy olla kaikkein parhaat huvitukset. Teidän täytyy tehdä *sitä* ja *tätä* ja *jotakin muuta*. Teidän pastorinne täytyy olla seminaari oppinut, jolla on tohtorin arvo. Ettehän te voi sanoa naapurillenne, että teidän pastorinne siellä olisi joku pikku kaveri jostakin maissipelloilta, joka on pelastunut. Hän on, “meidän pastorimme on tohtori LL.D. Se-ja-se.” Minusta se merkitsee vain, että hän on niin paljon kauempana Jumalasta. Siinä kaikki. Vain niin paljon kauempana, sillä älyllinen ymmärrys on se, joka vie hänet pois. Oi, te loistatte oppineillanne.

⁹³ Ja toinen asia, on niin paljon tätä nykyaikaista evankelisointia tänään, helluntailaisista alkaen, koko matkan taaksepäin, se on joukko Hollywoodin näyttelijöitä. Kyllä, te todella kimallatte sitä, niin kuin tuo korurihkama siellä kala-jumala Dagonin salissa Mutta tuo rihkama ja oppiarvot ja älykäs näyttelemisen olla jotakin suurta ja loistavaa, antaen koko yleisön nähdä minkä tahansa tappion ja niin edelleen, ja sen kaltaiset asiat, älyllinen käsitys Evankeliumista ja niin edelleen, joka ei tuo Jumalan voimaa saamaan naiset lakkaamaan hiustensa leikkaamisen ja miehet toimimaan niinkin heidän pitäisi, ottaa paikkansa perheessä ja kasvattaa lapsensa niin kuin heidän tulisi. Se ei. tuo Jumalan Henkeä.

Simson seisoi siellä, massaltaan aivan yhtä suurena kuin koskaan ennenkin.

⁹⁴ Ja seurakunta seisoo voimakkaampana jäsenluvultaan kuin mitä se oli neljäkymmentä vuotta sitten, mutta missä on Jumalan Henki? Voi hyvänen aika! Missä Jumalan Henki on siinä? Minä näen Hollywoodin hengen. Minä näen maailman hengen. Minä näen loiston hengen. Kautta linjan, olen viidentoista vuoden ajan saarnannut sitä vastaan, ja se vain pahenee koko ajan. Voin nähdä sen, ja voin nähdä tuon hengen siellä. Mutta missä on Jumalan Henki, joka voi tarttua Jumalaan, joka voi tunnistaa Sanan itsensä, kun Se on julkituotu, joka voi tunnistaa Totuuden? Vain Jumalan Henki voi tehdä sen. Niin se on. Te voitte pitää loiston, kiillon ja näyttelijänne.

⁹⁵ Simson oli aivan yhtä suuri ruumiiltaan kuin hän koskaan oli ollut, mutta hänen voimansa oli otettu pois häneltä.

⁹⁶ Helluntalaiset, seurakuntana, tänään, uskon sen olleen kolme vuotta sitten, kun katolisen kirkon lehti, “Sunnuntai Vieras”, sanoi, että heillä oli ollut miljoona käännyttäistä katolisuuuteen yhtenä vuotena, mutta helluntaikirkolla oli miljoona viisisataatuhatta enemmän kuin heillä. No niin, mitä teillä on, kun teillä on se? Minä haluan mieluummin viisi,

⁸⁴ Pankaa merkille, mutta seistessään siellä, hän itki, hän alkoi ajatella erheitään, ja hän alkoi ajatella sitä, mitä hänelle oli tapahtunut. Hän oli sokea, sen vuoksi hän ei enää voinut nähdä.

⁸⁵ Oi, miten voisinkaan puhua tässä siitä ansasta, jonka Saatana on asettanut seurakunnalle. Vain saakaan silmänne sokaistuiksi Totuudelle, ja silloin he ovat saaneet teidät. Ja, jos te vain tietäisitte sen! Eräänä näistä päivistä Jumala tulee todistamaan sen teille, mikä pedon merkki on. Ahaa. Pankaa merkille, mutta kun seurakunta on kerran sokaistu, niin siellä se nyt seisoo.

⁸⁶ Ja siellä seisoj Simson. Ja hän alkoi muistella erheitään, sitä missä hän oli jättänyt suoran, kaidan tien, missä hän oli mennyt pois Jumalan lupauksesta. Ja hän huusi: "Herra, kosta minun silmäni!" Miksi hän teki tämän? Hän tiesi, että oli olemassa mahdollisuus.

Tämä on nyt se mitä haluan teidän kuuntelevan.

⁸⁷ Simsonin on täytynyt ajatella kaikkea sitä, missä hän oli jättänyt polun. Hän näki sen silloin, mutta nyt se oli liian myöhäistä. Hän näki sen, missä hän oli jättänyt polun ja hän ajatteli: "Täytyy olla olemassa se mahdollisuus, että Jumala vastaisi." Hän tiesi, että jos hän voisi katua ja saada Jumalan näkemään, että hän oli pahoillaan erehdyksestään, niin oli mahdollista, että Jumala yhä täyttäisi lupauksensa.

⁸⁸ Jumala tekee sen. Hän tulee tekemään sen. Samoin on nytkin, Jumala tulee tekemään sen, Seurakunta! Älkää olko huolissanne, Seurakunta tulee olemaan siellä. Pyhä Henki on liikkuva niin Seurakunnassa, kunnes Seurakunta ja Kristus tulevat olemaan sama Henki. Luther seisoj silloin jaloilla, vanhurskauttaminen; Wesley seisoj rakkauden sydämensykkeessä, pyhittämisessä; mutta tämä on nyt kohonnut päähän, ylemmäksi, se on enemmän kuin se, näettehän. Seurakunta kirkkokunnallistui, ja viinitarihuri tuli ja karsi viinipuun; ne kuolivat, ne eivät enää koskaan tulleet takaisin. Ne eivät koskaan enää ole tuleva takaisin. Mutta kuitenkin siellä on Elämän siemen, joka tulee edelleen.

⁸⁹ Mutta, pankaa merkille, Simson ajatteli, että täytyisi olla mahdollisuus. Hän sai ajatuksen.

⁹⁰ Mutta surullisinta tänään on se, ettei seurakunta saa tuota ajatusta. He eivät käsitä, että on olemassa herätyksen mahdollisuus. He eivät käsitä tuota mahdollisuutta. He eivät ole vielä saaneet näkyä siitä. He vain istuvat.

⁹¹ "Oi", he sanovat, "veli Branham, mitä sinä teet?"

³⁵ Tämä Sana on Jumala, joka annettiin Hänen seurakunnalleen voittaa maailma ja perkeleet ja sairaudet ja ajaa ulos perkeleet, eikä seurakunnalle annettu minkäänlaista kirkkokuntaa. Sana annettiin seurakunnalle; Se on hänen voimansa. Mutta he ovat leikanneet *Tämän* pois, he ovat leikanneet *Tuon* pois, ja ajelleet pois *Tämän* kiharan ja ajelleet pois *Tuon* kiharan, kunnes seurakunta tänään seisoo kerittynä, aivan kuin katolinen sisarensakin, kerittynä, kunnes se on vastaanottanut nipun ihmistekoisia uskontunnustuksia opikseen, aivan tarkalleen mitä profeetta sanoi sen tulevan tekemään. Ja täällä seurakunta seisoo tänään, nöyryytettyinä. Kun Jumala on valinnut tietämättömiä kalastajia ja niin edelleen ja Taivaan Jumala on tullut alas siinä ja todistaa Sen, että Hän yhä pysyy Jumalana. Eivätkä he voi vastata Siitä seurakunnalleen, koska se ei ole yhteydessä minkään kirkkokunnan kanssa. Ja seurakunta seisoo nöyryytettyinä, siinä missä sen tulisi seistä voimassansa.

³⁶ Jos seurakunta tänään seisoisi niin kuin se teki Helluntaipäivänä, jos seurakunta tänään seisoisi niin kuin se teki Irenaeuksen päivinä, ja Pyhän Martinuksen päivinä, tai Polykarpuksen päivinä, jolloin seurakunta voi marssia suoraan kuolemaan ennemmin kuin kieltäisi yhtään Jumalan Sanaa! Irenaeus, Martin, kaikki nuo miehet, pitivät tiukasti kiinni vesikasteesta Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Jokainen heistä piti tiukasti kiinni Pyhän Hengen kasteesta, profeetoista, merkeistä ja ihmeistä.

³⁷ Ja tänään he ovat menneet pois siitä. Mitä tapahtui? Delila sai selville, missä voima lepäsi. Jos hän vain voisi saada nuo seminaarit pois tuosta Sanasta, johonkin ihmistekoiseen teologiaan, olisi hän voittanut, silloin heidät olisi helppo sitoa ja taluttaa Kirkkojen maailmanneuvostoon, tähän ekumeeniseen neuvostoon.

Te sanotte: "Sinulla ei ole oikeutta sanoa niin."

³⁸ Olen yhä Amerikan kansalainen. Minulla on oikeus puheen vapauteen. Niin se on. Tietenkin olen. Pankaa merkille, se on tarkalleen Totuus.

³⁹ Oi, miltä hänestä onkaan täytynyt tuntua, mitä onkaan liikkunut tuon miehen mielessä, hänen seistessään siellä, sokeana!

⁴⁰ No niin, Iisebel tiesi, tai ei Iisebel, vaan Delila tiesi, että jos hän vain voisi puhkaista häneltä silmät, niin se olisi sillä selvä.

⁴¹ Ja se on tarkalleen mitä tämän päivän Delila on tehnyt seurakunnalle, puhkaissut sen silmät, Jumalan lupaukselle, ja myynyt teidät jollekin suurelle älylliselle kirkkokunnalle. Kaikki haluavat sanoa: "Minä kuulun Ensimmäiseen kirkkoon. Minä kuulun tähän täällä..."

Näettekö, niin kauan kuin perkele voi sokaista silmänne Jumalan Sanalle ja Jumalan lupaukselle! Ei ole väliä kuinka typerältä se kuulostaa, se on Jumalan lupa.

⁴² No niin, minä en kannata kultteja, en ollenkaan, mutta nuo kultit tunnetaan teoistaan. Niin tunnetaan Jumalan Seurakuntakin Sen teoista. Minä yritän sanoa, mitä Delila on tehnyt Simsonille.

⁴³ Ottakaamme nyt Simsonin puoli, se mitä on täytynyt liikkua tuon miehen mielessä, kun hän seiso siellä. Kaikkien niiden suurten voittojen, joita hänellä kerran oli, on täytynyt kulkea hänen mielensä lävitse. Tämä tapahtuma on nyt meneillään, iltapäivän huvitus on alkamassa. Ne, joita tullaan huvittamaan, ajattelevat sitä, mitä hän oli, ja tässä hän itse on seisomassa, ajatellen sitä, mitä hän oli. Mutta koska joku nainen houkutteli hänet, on koko kuva muuttunut toisenlaiseksi kuin mitä sen pitäisi olla. Jumala nosti esiin Simsonin hävittämään tuon kansakunnan, juuri se oli hänen syntymänsä tarkoitus.

⁴⁴ Jos Jumala vain voi löytää yhden miehen, niin se on kaikki, mitä Hän tarvitsee, yhden miehen, joka voi täysin antautua Hänelle. Hän ei ota mitään armeijaa; Hän ei koskaan käyttänyt sitä. Hän käyttää vain jotakin miestä.

⁴⁵ No niin, Simson antoi Jumalalle voimansa käytettäväksi, mutta hän ei antanut Jumalalle sydäntään. Hän antoi sydämensä Delilalle, ja voimansa hän antoi Jumalalle.

⁴⁶ Teidän on luovutettava sielunne, henkenne, ruumiinne, voimanne, kaiken mitä olette, Jumalan tahdolle, ja tultava Hänen vangikseen. Te tulette olemaan jonkun vanki. Te ette kuulu itsellenne. Te olette jonkun vanki. Te olette joko perkeleen vanki, tietäen, että tämä on Totuus, ettekä halua antautua sille, tai te olette Sanan vanki ja olette antautuneet Jumalalle, te olette joko toinen tai toinen. Te olette joko perkeleen vanki, tekemään syntiä, tai te olette Jumalan vanki, tekemään vanhurskauden. Te olette joko toinen tai toinen.

⁴⁷ Ja nyt Simson ajattelee niitä suuria voittoja, joita hän oli voittanut. Epäilemättä hänen mieleensä tuli se kuinka Jumala, hänen ollessaan pieni poika, oli vahvistanut hänet, sanonut hänen äidilleen, mitä tämän täytyi tehdä; olla juomatta väkeviä, tai tarkattava ruokavaliotaan, koska hän synnyttäisi nasiirin. Kuinka hänen äitinsä kammatessaan hänen hiuksiaan, oli kertonut hänelle: "Poikani, nämä kiharat ovat liitto Jumalan kanssa, sinun voimasi on lepäävä siinä. Älä koskaan luovu niistä. Älä koskaan paljasta salaisuuttasi. Älä koskaan luovu siitä. Mitä teetkin, pysy sen kanssa."

Paavaliksi? Simonin nimen Pietariksi? Miksi Hän muutti oman Nimensä?

⁷⁷ Miksi Hän muutti Jaakobin Israeliksi? Sen jälkeen, kun hän oli painiskellut Herran kanssa, sen jälkeen, kun hän oli voittanut. Ja, kun Jeesus oli voittanut kuoleman, helvetin ja haudan, Raamattu sanoo, että Hänellä oli uusi Nimi. Ja, kun Jaakob oli voittanut.

⁷⁸ Ja, jos seurakunta voi voittaa, lakkaa se sanomasta: "Minä olen metodisti, baptisti, presbyteeri." Kun seurakunta voittaa uskontunnustuksensa ja sen maailman, joka on vetänyt hänet mukaansa, on se tuleva takaisin Jeesuksen Kristuksen Morsiameksi. Se on Neiti Jeesus Kristus. Aamen.

Mikä murheellinen näky, kun näemme Simsonin seisomassa siellä!

⁷⁹ Naiset lyhyin hiuksin, shortseissa, maalatuin kasvoin; ja he ovat helluntailaisia, kutsuvat itseään kristityiksi, laulavat kuorossa.

⁸⁰ Olin helluntailaisten kokouksissa äskettäin, eräässä suuressa kaupungissa, missä eräs kuuluisa, suuri mies asuu. Ja nuo kokoukset laajenivat niin, että minun täytyi vaihtaa ne suurempaan paikkaan, ja heillä oli siellä valittu helluntailaiskuoro. Ja vähän he tiesivät siitä, että minä olin istumassa aivan verhojen takana, rukoilemassa. Ja jokaisella tytöllä tuossa kuorossa, jossa oli noin kolmekymmentäviisi tyttöä ja kolmekymmentäviisi poikaa, laulaakseen Messiaan, oli make-up ja leikatut hiukset. Ja, kun David duPlessis keräsi lähetysherin, he toimivat kuin olisivat olleet sokea Bartimeus, kerätessään uhria. Ne ovat helluntailais-lapsen-lapsia. Sellainen ei ole helluntailainen Jumalan palvelija, jolla on Pyhä Henki. Pyhä Henki ei tee pilaa omasta Sanastaan. Hän ei voi tehdä sitä ja pysyä Pyhänä Henkenä. Mutta siihen te olette tulleet. Oi, Simson alkoi ajatella vähän!

⁸¹ Muistakaa, tämä menee ääninauhoille, jotka lähetetään ympäri maailman. Minä en ole puhumassa vain tälle ryhmälle täällä.

⁸² Simson alkoi ajatella erheitään. Oi! Ja hän alkoi ajatella sitä, mitä hän kerran oli.

⁸³ Helluntailaiset, ajatelkaa, mitä te olitte tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten. Katolinen, protestanttinen kirkko, ajatelkaa, mitä te olitte tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten ja katsokaa, mitä te olette tänään. Tutkikaa sitä hetken.

Minulla on vain noin kahdeksan minuuttia jäljellä, pitääkseni sanani.

kaipaamaan nähdä. Niin kuin Jeesus sanoi: “Jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää silloin uskoko Minua.”

⁶⁹ Nyt sokeana! “Oho”, te sanotte, “me emme ole sokeita.” Te olette sokeita! Raamattu sanoi, että te olitte. Jokainen Kirjoituksen lukija tietää, että tämä on Laodikean Seurakunta Ajanjakso. Kuinka monet uskovat sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Sitten, Raamattu sanoi, että “Laodikean seurakunta oli sokea, alaston ja ei tiennyt sitä.” Se on siinä pahinta, se ei edes tiedä sitä. Se on pahempi kuin kaikki muut seurakunta ajanjaksot yhteen pantuna.

⁷⁰ “Härkä tuntee isäntänsä pilttuun ja muuli tuntee seimensä, ja Hän sanoi: “Minun kansani ei tunne.”

⁷¹ He ovat sokeita, hengellisesti sokeita! Sokeita mille? Sanalle. Niin sokeita kuin olla voivat, eivätkä he halua nähdä Sitä. Ja sanokaapa heille siitä; he sanovat: “Oi, kyllä, tarkoitukseni on tehdä se”, mutta yksikään heistä ei tee sitä. He eivät voi tehdä sitä ja säilyttää yhteyttään organisaatioon; he potkaisevat heidät ulos siitä.

⁷² Siellä seurakunta seisoo, Delila on ajellut hänen kiharansa. Nyt hän on lyhythiuksinen; niin kuin naisetkin siinä, sama asia. Katsokaa heitä nyt, voitettuna, aivan niin kuin se oli.

⁷³ Saarnaajat, alkuajan helluntaisanansaattajat, te ette olisi koskaan saaneet noita miehiä uskomaan, että heidän omat lapsensa organisoisivat seminaareja, joita he arvostelivat Jumalan Sanalla ja tulivat ulos niistä. Niin se on. Mitä meillä on näiden seminaarien kautta? He ovat tuoneet maailman seurakuntaan. Eräällä vanhalla saarnaajalla, oli tapana laulaa:

Me avasimme portit, me teimme sovitteluratkaisun synnin kanssa.

Me avasimme portit, lampaat pääsivät ulos, mutta kuinka pääsivät vuohet sisälle?

⁷⁴ Te avaatte portit, menette pois Sanasta. Kun Eeva teki sen Saatanan älyperäisen järkeilyn pohjalta, tuli kuolema sisälle. Se portti, joiden taakse Jumala oli hänet sulkenut, oli Hänen lupauksensa Sana. Ja me olemme korvanneet Sen jollakin muulla, me olemme panneet Sanan tilalle uskontunnustuksen. Aamen. Te tiedätte, että se on Totuus.

⁷⁵ Mitä meillä on, mitä helluntailaisilla on tänään? Liian monia rickyjä. Tuo sana, Elvis ja Ricky, te ette koskaan kuulleet niitä minään muina aikoina. Se on nimi tätä päivää varten. Se kuuluu tälle ajalle. Se merkitsee jotakin.

⁷⁶ Te sanotte: “Nimi ei merkitse mitään.” Miksi Hän sitten muutti Abramian nimen Abrahamiksi? Miksi Hän muutti Sauluksen nimen

⁴⁸ Jeesus Kristus sanoi seurakunnalle, että “taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta Minun Sanani eivät koskaan katoa. Ja kuka tahansa ottaa yhden Sanan pois Siitä, tai lisää yhden sanan Siihen, hänen osansa tullaan ottamaan pois Elämän Kirjasta.” Seurakunnan tulisi ajatella sitä nyt, kun me olemme tässä sekasorrossa, tässä hetkessä, juuri Herran Jeesuksen Tulemuksen edellä, minä hetkenä tahansa, Ylöstempausta varten.

⁴⁹ Me voimme osoittaa taaksepäin noihin suuriin voittoihin menneinä päivinä, Irenaeuksen, Pyhän Martinuksen, Patrickin ja niiden päivinä, jotka protestoivat noita organisaatioita vastaan.

⁵⁰ Ja, kun Luther oli tullut ulos ja protestoinut tuota ensimmäistä organisaatiota, katolista kirkkoa vastaan, niin se ryhmä, joka seurasi häntä, meni suoraan takaisin ja organisoitui hänen jälkeensä.

⁵¹ Kun John Wesley tuli ulos anglikaanisuudesta, niin pian kuin Wesley oli mennyt, he organisoituivat hänen jälkeensä.

⁵² Ja, kun varhaishelluntailaiset tulivat ulos kirkkokunnista, oli tuo sana teille kuin kirosana. Mutta “niin kuin koira menee oksennukselleen ja emakkosika mudassa kieriskelyynsä”, niin te menitte takaisin suoraan tuohon samaan asiaan, jota voittamaan te synnyitte. Halleluja! Se murtaa myös sydäntäni enemmän, kuin ajatteleminen Dagonin voittoa Simsonista. Näen mitä Iisebel on pannut seurakunnan päälle. Ja se on syy miksi kaikella voimallani ja jokaisella olemukseni säikeellä yritän protestoida tuota asiaa vastaan ja kutsua tuota seurakuntaa takaisin katumuksen paikalle. Teidän äitinne, teidän isänne, heidät pantiin ulos noista organisaatioista. He tulivat ulos siitä ja protestoivat sitä vastaan, ja täällä heidän lapsensa ovat kääntyneet ympäri ja menneet suoraan takaisin tuohon asiaan, josta he tulivat ulos. Jos se ei olekin kuva Simsonista, siitä mitä Delila teki!

⁵³ Kuinka meidän tulisi antaa näiden ajatusten suurista voitoista käydä mieleemme läpi. Minulla ei ole aikaa mennä siihen, pitääkseni sanani teille.

⁵⁴ Ja siitä kuinka Jumala oli nostanut hänet esiin tätä tarkoitusta varten, ja siellä hän nyt seisoo noiden kahden pilarin välillä, sokaistuna, voitettuna, nöyryytettynä. Massaltaan hän oli yhä aivan yhtä suuri kuin ennenkin, mutta hänen voimansa oli poissa.

⁵⁵ Jos mitä, on seurakunta vahvempi jäsenluvultaan kuin koskaan ennen. Mutta missä on Sana, voima, julkituotuna? Teidän voiman-pois-keritsevät organisaationne ovat leikanneet Sen pois teiltä.

⁵⁶ Hän oli pettänyt Jumalan. Eikä hän ollut pettänyt vain Jumalan, vaan myös oman kansansa.

⁵⁷ Ja täällä seisoo viimeinen kirkko-organisaatio, helluntailaiset, aivan yhtä voitettuna kuin Simsonkin oli. Te ette ehkä usko sitä. Mutta, jos vain avaatte mielenne Sanalle, niin tulette näkemään, että se on Totuus.

He panivat hänet tekemään temppuja, huvitukseksi.

⁵⁸ Kuinka äskettäin sanoinkaan siitä, kuinka nämä Täyden Evankeliumin Liikemiehet, niin paljon kuin heitä rakastankin, kirjoittivat lehdessään: "Pyhä Pastori, Isä Se-ja-se." Te kurjat, harha-aistimuksen valtaan joutuneet, sokeat helluntailaiset! Mikä teillä on vikana? Ettekö te tiedä Pelastajamme sanoneet, että "älkää kutsuko ketään miestä tämän maan päällä, 'Isä'." Ettekö te käsität, että perkele vain ottaa jonkun, joka on potkaistu ulos yhdestä niistä Siellä, tänne ulos, ja vain tekee teidät naurun kohteeksi? He eivät tule sisälle. Älkää antako kenenkään sanoa teille, että he tulisivat.

⁵⁹ "Mikä on vikana tällä harhaan viedyllä seurakunnalla? Maailma on puhkaissut sen silmät. Ettekö tiedä Jeesuksen sanoneen, että se tulisi tapahtumaan? Ja kun nukkuvu neitsyt tuli ostamaan öljyä, ei hän koskaan saanut sitä. Siellä on tuo nukkuvu neitsyt, luterilaiset, metodistit, presbyteerit. He eivät saa Sitä. He voivat puhua kielillä ja hypätä, mutta se ei merkitse mitään. Olen nähnyt pakanain tekevän samoin ja perkeleenpalvojien, puhuvan kielillä ja hyppäävän ja laulavan ja huutavan; juovan verta ihmisen pääkallosta ja huutavan avuksi perkelettä ja puhuvan kielillä. Älkää panko luottamustanne aistimuksiin. Se on Jumalan Sana, joka ei katoa.

⁶⁰ Siellä seurakunta on nyt voitettuna, aivan niin kuin Simsonkin, tehden temppuja. Kuinka Saatana seisookaan nauramassa heitä ja sanoo: "Katsokaa, he väittävät uskovansa Raamattua. Katsokaat!" Hän sanoo kaikille Taivaan enkeleille: "Katsokaa, katsokaa, he ovat Raamattuun uskovia, kaikki heistä, katsokaa kuinka he kaikki tulevat yhteen. Minä tulen heittämään heidät kaikki sinne joka ainoan", hän tulee johtamaan heidät suoraan sisälle, aivan tarkalleen mitä Kirjoitus sanoi. Heidän täytyy tehdä se. Siellä he ovat, voitettuna. Silmät Delilan niin puhkaisemina, etteivät he voi nähdä Totuutta.

⁶¹ Jeesus sanoi noille fariseuksille: "Teillä on silmät, ettekä voi nähdä. Teillä on korvat, ettekä voi kuulla." Miksi? Hän sanoi: "Koska Jesaja sanoi niin." Hän viittasi takaisin tuon profeetan Sanaan. Jumala itse, Jeesus Kristus, viittasi takaisin profeettansa Sanaan.

⁶² Ja tänään, Pyhä Henki tuo mielenne jälleen takaisin Sanaan. "Kiivaita, ylevämielisiä, nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia", naiset, maalatuin kasvoin, käyttäen shortseja, toimien kuin maailma, leikkaavat hiuksensa ja niin edelleen, "omaten jumalisuuden muodon, mutta kieltäen sen Voiman." No niin, omat tekonne todistavat, että te ette usko. Pyhä Henki, Sanassa, osoittaa jälleen suoraan takaisin Sanaan.

⁶³ "Oi", te sanotte, "minulla on Se." Kun te otatte lääkettä johonkin tautiin, eikä se näytä vaikuttavan, on teidän parasta muuttaa lääkettänne, tai tulette kuolemaan synneissänne.

⁶⁴ Simson on nyt sen kansakunnan uhri, jonka hävittäminen oli hänen syntymänsä tarkoitus.

⁶⁵ Ja niin on seurakuntakin! Syntynyt panemaan kirkkokunnallisuuden ja maailman kirkkokunnassa häpeään, ja nyt te olette itse tulleet kirkkokunnaksi. Ja niin tehden, te ette voi seurata Kirjoituksia, koska jokaisella niistä on erilainen ajatus, ja niin te olette kadottaneet voimanne. Se on tuo sokaiseva perkele!

⁶⁶ Antaen naisen houkuttelun viedä hänet pois Jumalan Sanasta. Nyt te sanotte: "Veli Branham, niin ei ollut." Se oli Jumalan Sana. Delila vei Simsonin pois lupauksen Sanasta.

⁶⁷ Ja niin on tämän päivän Iisabel vienyt seurakunnan, houkutellut sen pois lupauksen Sanasta, Jumalan Pyhästä Raamatusta. Oi, se on sama asia, aivan tarkalleen sama asia! Mitä he tekivät? Antoivat Iisabelin, josta Ilmestyskirjan 17. luku puhuu... Ilmestyskirjan 17. luku, siellä on esitettyä katolinen kirkko. Ja he myös sanovat teille, että se esittää heitä. He eivät... Heidän omassa kirjassaan sanotaan niin. He eivät yritä kieltää sitä. Kuinka monet ovat koskaan lukeneet heidän omia kirjoituksiaan? Te tiedätte, että se on totta. [Seurakunta sanoo: "Se on totta."] He sanovat sen esittävän katolista kirkkoa. Se on totta. Ja muistakaa: "Hän oli porttojen äiti. Hän oli huora, ja porttojen äiti." Näettekö, niiden täytyy olla kirkkoja; ne eivät olleet poikia, ne olivat tyttöjä, protestanttiset kirkot, "porttojen äiti". Niin pian kuin he organisoituivat, he tekivät saman asian kuin hekin. He riisuiivat itsensä pois Sanasta ja heidän täytyy seurata jonkun organisaation määräyksiä.

⁶⁸ Tiedän, ettei tämä ole suosittua, mutta se on Totuus. Minulla ei ole mitään suuria radio-ohjelmia ja televisio-ohjelmia, kannatettavana, Jumala auttakoon, ettei minulla koskaan ole. Minä haluan vain yhtä asiaa, ja se on Jeesuksen Kristuksen kannattaminen, Hänen Sanallansa. Antaa Hänen Sanallansa vahvistaa, että minä kerron Totuuden; ei jokin väärä, teko-usko, sekava asia; vaan aito Pyhä Henki itse, joka ottaa tämän päivän lupauksen ja osoittaa, että se on Totuus. Se on kaikki, mitä